Sürücü

Mehmet Emin Yurdakul

Sürücü — Mehmet Emin Yurdakul

İlk yayın: Türk Sazı (1914)

Mehmet Emin Yurdakul 1944 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Sürücü&oldid=165456 (revizyon 165456). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Gidiyorduk: Kar üstünde bir incecik çığırdan;
Gidiyorduk: İri buzlar sarkıtmıştı her saçak;
Gidiyorduk: Ben hayvanın üzerinde, o yayan;
Gidiyorduk: Ben giyimli, o zavallı yalnayak.

Sefilciğin yırtık pırtık bir uruba sırtında;
Görünüyor gibi idi vücudunun her yeri.
O çatlamış, mosmor olmuş dudakları altında
Birbirine vuruyordu beyaz, güzel dişleri.

— Oğlum, her bir seferinde sen kaç para alırsın?
— Bir metelik.
— Evin nerde? Kimin kimsen var mıdır?...
— Ne evim var, ne kimsem var...
— Gece nerde kalırsın?
— Ahırdaki gübrelikte... Sıcak olur, ısıtır.

Ey kimsesiz, sefil çocuk! ben seksen yıl yaşasam
Bu acıklı sözlerini hiç bir vakit unutmam...
Kim bilir ki bu akşam da böyle bir kış gününde,
Sana karşı duvar olan hangi ahır önünde
Aç ve çıplak bir dilenci gibi titrer durursun?
Ellerini: «Açın!» diye hangi taşa vurursun?...

Ah, bu acı hallerini düşündükçe senin ben,
Soğuk bir şey duyar gibi oluyorum içimden.
Ateşleri beyaz küllü mangalımın başında
Vücuduma kar yağıyor gibi bir şey olmada;
İşte ben de senin gibi titremeye başladım.
Donuyorum, çekiliyor her yerimden hayatım!...